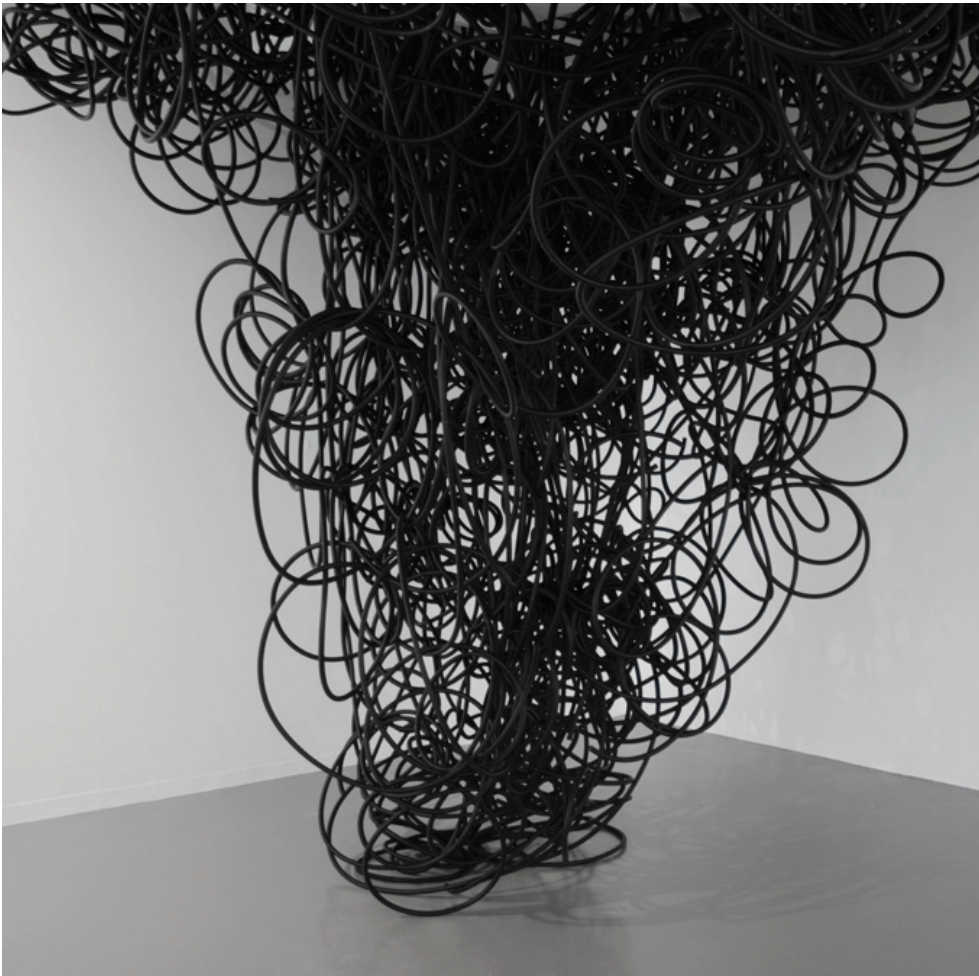

Visningsrommet USF

Åsil Bøthun 27.02.09 - 09.04.09

Controlled Chaos - the complexity of middle class

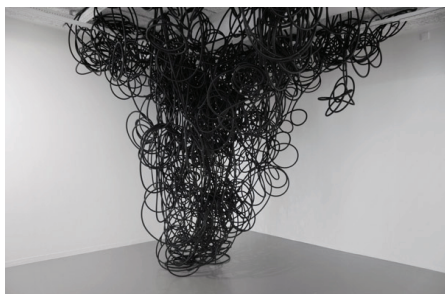
Uten tittel 1

Åsil Bøthun arbeider med installasjoner som ofte tar i bruk hverdagslige objekter og materialer. Bøthuns installasjoner forener readymades og nitidig rekonstruerte objekter i en type poetisk illusionisme. Installasjonene er komplekse og subtile sammenstillinger som forener flere kunstneriske strategier, både materielt, konseptuelt og filosofisk. I utstillingen *Controlled Chaos – the complexity of middle class* beveger Bøthun seg et skritt videre fra sine tidligere utstillinger. Hennes nye arbeider tar i større grad enn tidligere direkte utgangspunkt i arkitekturen.

Et sentralt stikkord for Åsil Bøthuns kunst er begrepet hjem. I Bøthuns arbeider er dette hjemmet et utopisk sted, og dermed handler ikke begrepet hjem om en stedlig definert tilhørighet, men om en tilstand som kan innta en mangfold av former og relasjoner til omverden. For betrakteren av hennes arbeider betyr dette at hun konstant må revurdere sin egen op-

pfatning av utstillingsrommets status, om dette er definert i kraft av en institusjonell ramme, eller et offentlig rom hvor kunsten gis mulighet for å intervensere og nå publikum på nye og uventede måter. Ved å simulere objekter som vanligvis befinner seg på bakrommet og i avkrokene av institusjonene, for så å plassere de innefor en utstillingskontekst, utfordrer Bøthun publikum på en radikal måte. I Åsil Bøthuns verden blir en stol av papir og sparkel en reell utfordring av relasjonen mellom betrakter og verk. Hva skjer hvis noen setter seg på stolen? Vil den bare bli ødelagt, eller vil den ha oppfylt sin egen funksjon ved å bli brukt som et objekt, ikke betraktet som et konseptuelt kunstnerisk statement? Disse spørsmålene ligger latent i Bøthuns arbeider, og de peker i tillegg på noe latent voldsomt som tar hennes arbeider et steg videre enn en språkutforskende konseptuell kunst har gjort før. Joseph Kosuths *One and Three Chairs* fra 1965 synes å oppsummere et

språklig rammeverk for representasjon ved å sidestille objektet stolen med ordboksdefinisjonen på den ene siden og fotografiet av stolen på den andre. Tankeeksperimentet med Bøthuns papirstol åpner for en ny mulig forståelse av relasjonen mellom objekt og representasjon, og hennes arbeider er i en slik kontekst en negasjon av konseptualiseringen av kunsten. Heller enn å fokusere på de forskjellige representasjonsnivåene et objekt kan inngå i, handler arbeidene hennes om å danne et nytt representasjonsnivå hvor objektenes destruksjon i seg selv er det meningsbærende.

Uten tittel 2

Skulpturene *Uten tittel 1* og *Uten tittel 2* angriper rommet direkte og antyder en forståelse av kunsten som del av et total-språklig prosjekt. I Thure Erik Lunds roman *Compromateria* overværer vi en karakters inntreden i en virkelighet hvor verden er blitt en språkmaskin som forsøker å gjøre alt om til tegn. I en slik verden er mennesket, og menneskekroppen i en tilstand av kontinuerlig forandring og under angrep fra krefter som forandrer, bryter ned og bygger opp igjen. I Åsil Bøthuns utstilling er rommet i ferd med å forandre seg, det er arkitekturen som er i ferd med å vrenge seg selv ut inn. Vasen med sorte plastrør synes å ha krøpet ut fra veggene og taket. På samme måte synes objektene i *Uten tittel 1* å vokse nedover gjennom taket.

Begge skulpturene er laget av generiske materialer som finnes over alt rundt oss og som kan kjøpes hvor som helst. Det

Uten tittel 1 (detalj)

håndverksmessiges fravær er i seg selv et statement som antyder en ny syntaks i kunstnerskapet.

De to tusjtegningene av blomsteropp-satser og kranser vitner tross sitt håndverksmessige opphav om en tvetydig status som minnesmerker over forgjengelighet. Om de er avbildninger av begravelser oppsatser og kranser eller gjengivelser av ornamenter fra game tapeter er uvisst. De viser uansett til et tomrom etter et menneskelig nærvær som forsterker den vrengte arkitekturens truende karakter. Utstillingen i sin helhet kan sies å kretse om opprettelsen av tilsynelatende språkløse utsagn som truer med å bryte ned gallerirommet. Det er et stort overskudd av betydningsmangfold i Åsil Bøthuns utstilling som mer enn antyder en dreining mot en mindre intim, men mer påtrengende kunst.

Arne Skaug Olsen

Åsil Bøthun er født i 1971 og er bosatt i Oslo.
Controlled Chaos - the complexity of middle class
er hennes første separatutstilling i Bergen.

Utstillingen er produsert med støtte fra Bergen kommune,
Norsk Kulturråd og Ingrid Lindback Landgaards Stiftelse